

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

ve farnostech

Radostín nad Oslavou a Pavlov

17. – 23. 11. 2024

Program misíí

Kreslený komiks

Žehnání domů

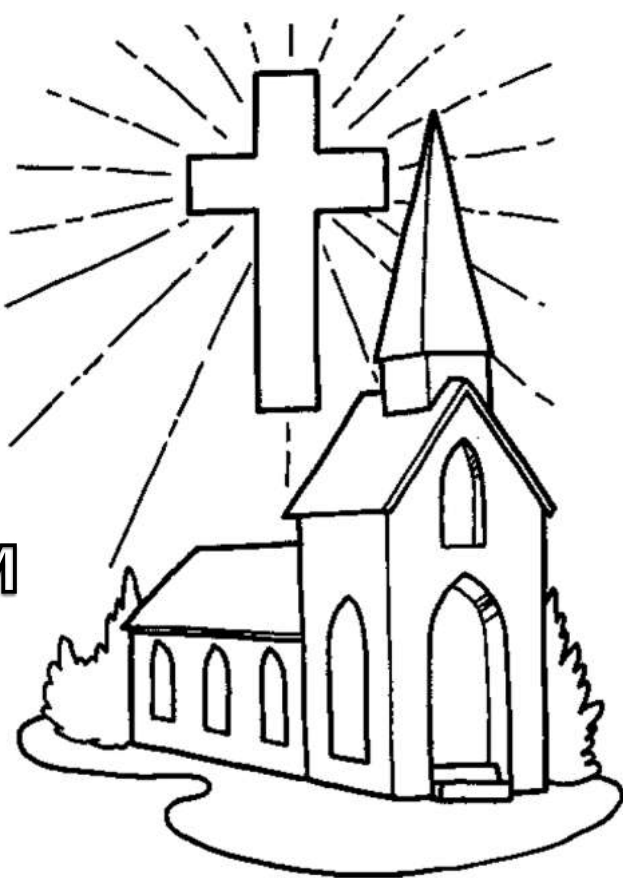
Vzpomínky z minulých misíí

K MISIÍM SE PŘIPOJÍM,
DOBRO V SOBĚ PROBUDÍM

Dělat dobro dobře

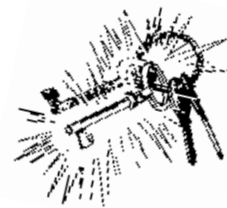
Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život! Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

PROGRAM LIDOVÝCH MISÍ

MISIE	Radostín nad Oslavou
Neděle 17. 11. 2024	7 ⁴⁵ mše svatá 11 ⁰⁰ mše svatá 14 ⁰⁰ misijní hra pro děti „HON ZA KLÍČI K POKLADU“ 15 ³⁰ promluva + požehnání
Pondělí – pátek 18. – 22. 11.	7 ¹⁵ mše svatá, pak promluva výstav Nejsvětější svátosti Oltární 17 ¹⁵ zakončení adorace + promluva o duchovním životě 18 ⁰⁰ růženec 18 ³⁰ mše svatá, po ní stavovské kázání po – pro ženy út – pro muže st – cca 19 ³⁰ KAJÍCÍ PROCESÍ čt – pro manžele pá – pro rodiče pá – při mši svaté ráno i večer pomazání nemocných
Pro děti a mládež	16 ³⁰ – mše svatá pro děti (na faře) 18 ³⁰ – mše svatá pro mládež od 13 let (na faře)
Zpovídání	čt 7 ⁰⁰ – 11 ³⁰ ; 14 ⁰⁰ - 16 ⁰⁰ pá 22 ⁰⁰ – 23 ³⁰
Noční adorace	22 ⁰⁰ – 5 ⁰⁰ – mše svatá pro mládež 22 ⁰⁰ – 24 ⁰⁰ svatá zpověď
Sobota 23. 11.	8 ⁰⁰ HLAVNÍ MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže
Neděle 24. 11.	7 ⁴⁵ mše svatá 11 ⁰⁰ mše svatá

Pro děti a mládež

Zpovídání

Noční adorace

Sobota 23. 11.

Neděle 24. 11.

Krásněves

Pondělí – pátek

14³⁰ zahájení adorace před Nejsvětější svátostí

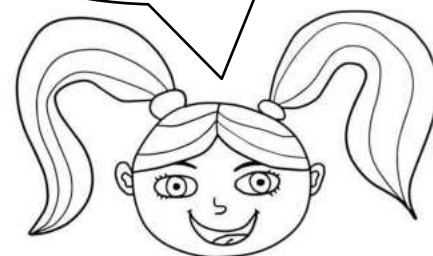
15³⁰ růženec

16⁰⁰ mše svatá s misijní promluvou

Pátek při mši svaté pomazání nemocných

Sobota 16⁰⁰ mše svatá se stavěním misijního kříže

Ty jo...
Už se na ty misie fakt
těším, zvlášť na ty
mládežnické mše
svaté

PROGRAM LIDOVÝCH MISÍ

MISIE	Pavlov
Neděle 17. 11. 2024	9 ³⁰ mše svatá 14 ⁰⁰ misijní hra pro děti „HON ZA KLÍČI K POKLADU“ 14 ⁰⁰ promluva + požehnání
Pondělí – pátek 18. – 22. 11.	14 ⁴⁵ výstav Nejsvětější svátosti Oltární + korunka 16 ⁰⁰ růženec 16 ³⁰ mše svatá, po ní stavovské kázání po – pro ženy út – pro muže st – cca 17 ³⁰ KAJÍCÍ PROCESÍ čt – pro manžele pá – pro rodiče pá – při mši svaté pomazání nemocných
Pro děti a mládež	15 ⁰⁰ – mše svatá pro děti (na faře)
Zpovídání	čt 14 ⁰⁰ –16 ²⁵ pá 14 ⁰⁰ –16 ²⁵
Noční adorace	22 ⁰⁰ – 24 ⁰⁰
Sobota 23. 11.	10 ⁰⁰ HLAVNÍ MŠE SVATÁ se stavěním misijního kříže
Neděle 24. 11.	9 ³⁰ mše svatá

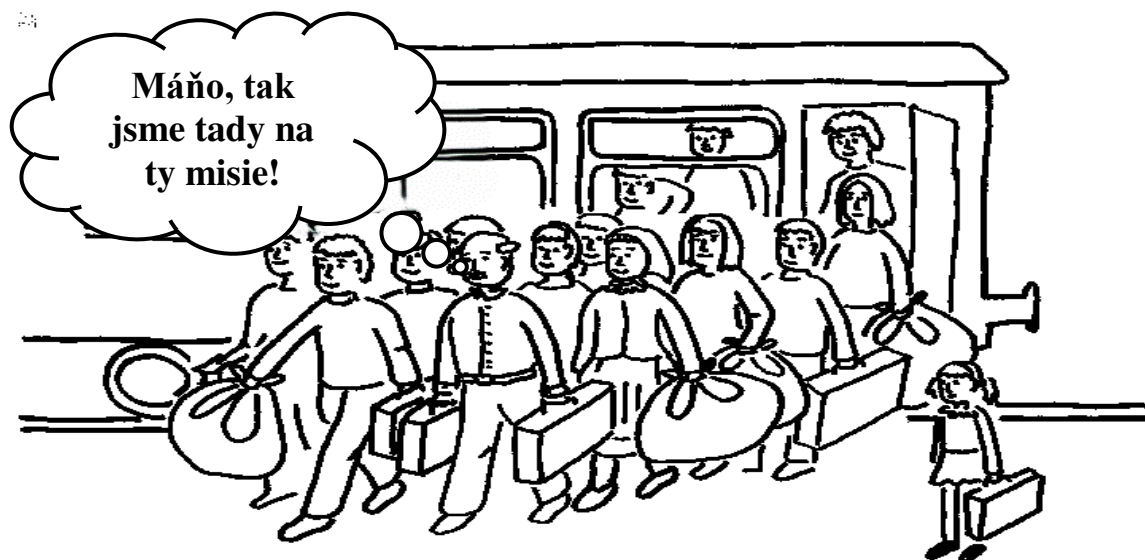
Znětínek

Pondělí – pátek

14³⁰ zahájení adorace před Nejsvětější svátosti, 15⁰⁰ mše svatá

V pátek při mši svaté pomazání nemocných

Sobota 14⁰⁰ mše svatá se stavěním misijního kříže

Žehnání domů

Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snadněji překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání. **Požehnání domů se ve farnostech Radostín a Pavlov uskuteční před lidovými misemi, a to v pondělí 11. a v úterý 12. listopadu 2024.**

P. Jan Richter (o. Nik)

Heslo je stále stejné

Heslem misí v Radostíně nad Oslavou a Pavlově je: „**K misím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Vystihuje podstatu misí. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejích a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlozvyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misí. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Radostín nad Oslavou a Pavlov, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Magdaléna Jírová

Slovo duchovního správce

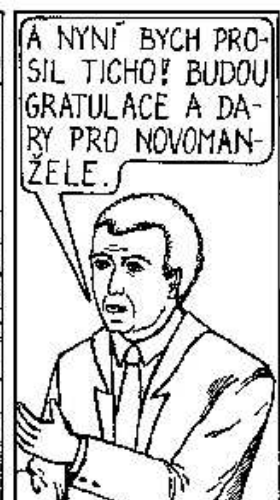
Milí přátelé,

chtěl bych Vás pozvat k osobnímu a co nejintenzivnějšímu prožití lidových misí. Jsou velikou duchovní obnovou farnosti. Nenechte si tuto mimořádnou událost ujít a snažte si najít i mimořádný volný čas. Lidové misie proběhnou v našich dvou farnostech a program bude celkem ve čtyřech obcích.

A jak misie prožívat? Možná nás mohou inspirovat svědectví z lidových misí, které se u nás konaly v roce 2014.

V modlitbě

otec Pavel

Zavzpomínali jsme na minulé misie v roce 2014:

Požehnání domu a misijní kříž

„Kde je Bůh na prvním místě, tam je vše na svém místě“

(svatý Augustin z Hyppo, zemřel v roce 430)

Přesně toto rčení jsem si připsala na doklad o vysvěcení našeho domu v rámci lidových misí. Patrně bylo součástí některé z přednášek, to už ale přesně nevím. Doklad jsme si zarámovali a pověsili na předsín našeho domu, kde visí doteď. Každý příchozí si může uvědomit, jak si této události vážíme a jsme za ni opravdu rádi. Kdo by nechtěl mít dům plný pozitivní energie vycházející ze samotného Boha?

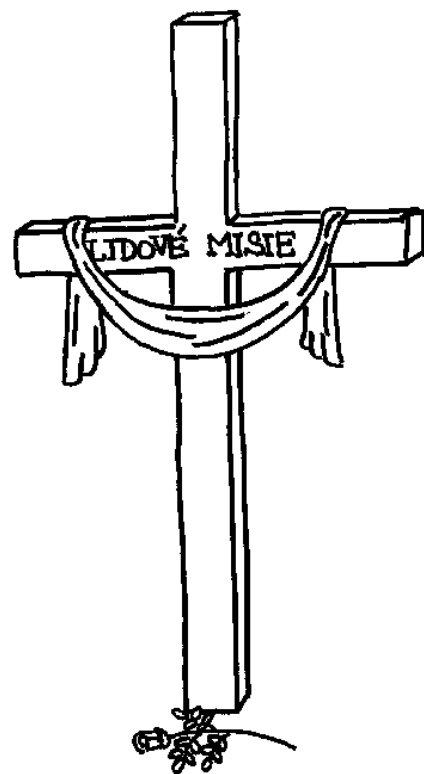
A tak se těšíme na letošní opětovné žehnání v první půlce listopadu.

Jedno z mých dětí zase nejvíc oslovilo vztyčení misijního kříže a moment, kdy jsme byli vyzváni, abychom se po skupinkách kříže dotkli a vložili do něj člověka, za kterého jsme se rozhodli od nynějška ještě více modlit.

Kříž je velmi vhodně umístěn hned pod kostelem čelem k náměstíčku, všem na očích, jako připomínka každodenní modlitby.

A proto všichni doufáme, že se i letos na této slavnostní události sejdem v hojném počtu, jako tomu bylo před deseti lety, a znovu budeme mít všichni tu úžasnou možnost více se přiblížit našemu milosrdnému Bohu.

Eliška

Člověk nikdy neví...modlitba je důležitá

Bylo jen málo občanů, kteří si misie v roce 1948 ještě pamatovali. U pana Poula v Radostíně jsme si nechali vyrobit misijní kříž. Ten pak byl po celou dobu misii v Radostíně v kostele, kde byl posvěcen. Pavel Musil ho přivezl ke kříži na kraji obce, kde se loučíme se zemřelými z Kněževse. Od kříže jsme ho nesli průvodem na připravené místo u kapličky. Nesli ho vepředu Pavel Kališ a Ladislav Pešek, vzadu Prokop Karel. Na místě čekali František Krejčí a Pavel Musil. Společně jsme ho postavili.

Po požehnání jsme se ještě modlili za prvního občana obce, který v budoucnu zemře. 1. prosince náhle zemřel ten Pavel Kališ, který misijní kříž také nesl.

Tímto bych mu chtěl věnovat krátkou vzpomínku.

farník

Mé počáteční obavy se brzy rozplynuly...

Uplynulo již deset let od doby, kdy jsem prožila své první a zatím poslední lidové misie. V té době jsem měla doma kromě jiných dětí i čtyřměsíční miminko. Mé počáteční obavy z toho, jak to všechno skloubíme dohromady, se brzy rozplynuly. Miminko bylo Bohu díky zdravé, ostatní děti pomáhaly a tudíž nic nebránilo tomu věnovat se programu v plném rozsahu i s dětmi. V myslí mi zůstaly takové čtyři obrazy.

První ze žehnání domů. Misionáři většinou žehnali domovy jen z předsíně, ale k nám řízením Božím se žehnajícím knězem o. Balabánem přišla i bývalá spolužačka, kterou jsem od studií neviděla a která kněze přemluvila, aby šli na chvilku dál. Při malém občerstvení se pak z malé chvilky stala chvíle delší, která vyústila ve velmi pěkný a podnětný rozhovor. Takové milé setkání na počátku misí.

Druhý obraz se mi vybavuje z klubovny, kde se sloužily dětské mše svaté. Klubovna bývala plná. Postávala jsem s kočárkem vzadu a žasla nad tím, jak kněz dokáže vtáhnout děti do dění mše svaté.

Písničky, které jsme při mši svaté zpívali s kytarou, si děti společně se mnou pobrukovaly ještě cestou domů.

Třetí obraz, který ve mně z misí zůstal, je myslím ze středeční mše svaté, kdy jsme šli večer po setmění průvodem ke kříži u novostaveb a modlili se společně za usmíření hříchů, které se v naší obci odehrály. To bylo opravdu silné. Když si člověk uvědomí, kolik křivd, nedorozumění a přestupků desatera se tu muselo již odehrát... A teď jdeme a odprošujeme i za to, čeho nikdo nelitoval, nikdo neodprosil, nikdo si to třeba ani neuvědomoval... za to všechno zlé, co zde proběhlo a zanechalo za sebou zraněná srdce. Byla to taková smírná "minipout", která měla pomoci k uzdravení vztahů v naší obci. A věřím tomu, že se i mnohé postupně díky této smírné oběti podařilo usmířit.

Poslední čtvrtý obraz, který mám před očima, je závěrečná mše svatá se vztyčováním misijního kříže. Ke kříži jsme pak jednotlivě přistupovali, dotýkali jsme se jej a vkládali do něj své blízké, které nosíme v srdci. Ty, kteří se od Boha vzdálili či Ho ještě pořádně nepoznali. Ty, kterým chceme vyprosit uzdravení duše. Zavázali jsme se tím k modlitbě za tyto konkrétní spolubratry a tento slib si pak každoročně 14. září na svátek Povýšení svatého kříže připomínáme a obnovujeme ho.

V srdci pak zůstaly i další osobní silné podněty. Jsem ráda, že se lidové misie k nám po deseti letech vracejí. Mimořádně 14. září je i dnem výročí svatého křtu našeho nejmladšího syna, který mi lidové misie bude neustále připomínat. :-)

(redakčně zkráceno) L.

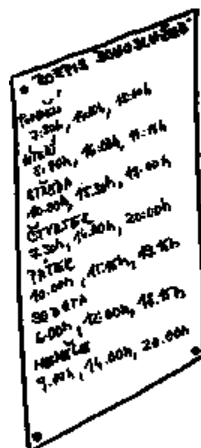
Takový duchovní maraton nezažili

Kluci, kteří v té době ministrovali, jsou už dnes většinou dospělí, ale dobře si pamatují, že během misijního týdne byly téměř každý den na faře dětské a mládežnické mše. Dodnes říkají, že to pro ně bylo obohacující a takový duchovní maraton od té doby nezažili.

Dospělí se účastnili mší a promluv, které probíhaly v místním kostele. Vyvrcholením celého týdne pak bylo postavení misijního kříže. Každý přítomný si měl u kříže vybrat někoho, za jehož obrácení se bude dalších deset let modlit. Proto bylo důležité pro kříž vybrat správné místo. A to se povedlo, neboť kříž je krásně vidět ze silnice, a tak kolemjdoucím kříž už deset let připomíná úmysl, který u něj dali.

Jednalo se o povedenou a velkou akci, která byla vnímána pozitivně i ostatními občany, nejen těmi, kteří chodí do kostela.

(redakčně zkráceno) farníci z Pavlova

Dětské mše svaté při lidových misiích na faře v Pavlově

Z minulých misií se mi asi nejvíce vybavují dětské mše svaté. Doprovázela jsem na ně svoje děti, malou dceru a syna ministranta. Mše pro děti se konaly na faře pod vedením otce Jana Richtera neboli otce Nika. Naše fara je celoročně neobydlená. Venku vládl listopad a jeho dušičkové počasí. Bylo nutné pořádně topit, aby nám pan farář z Moravy na Vysočině neumrzl. Musím uznat, že děti přikládat do kamen velice bavilo. Na mši jsme si sundali bundy, ale chudák otec se v mešních rouchách potil. Ornát barvy zelené, otec tváře barvy červené a pot na skráních. Učil nás zpívat píseň "Kdo stvořil blikající hvězdy"... a tiše trpěl. Vydržel to dva dny, pak nás prosil, abychom zatápěli až přede mší. Vzpomínám si, že tenkrát byl farní sál plný dětí a kostel plný lidí.

Moc bych si přála, aby se tento fakt vrátil. Za těch uplynulých deset let nás mnozí předešli na věčnost, mnozí zlenivěli (asi covidem) nebo prostě tráví neděli jinak než na mši svaté. Máme ve vesnici spoustu dětí, které do kostela, kromě křtu, nikdy nevkročily. Pro ně je to nejspíš budova, která k vesnici prostě patří... Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. (Mk10,14)

M.

Většinu dní jsem pobývala v nemocnici

Vybavuji si, že během misí jsem byla na pár dní propuštěna domů, musela jsem jen ležet v posteli, ale i tak jsem vnímala skrz rodinu velké naplnění a radost. Děti mi povídaly o dětských mších ve farní klubovně, o velkém kříži v kostele... Kněz, který k nám přišel posvětit dům, mi zanechal srdečný pozdrav a větší dřevěný křížek, který mi udělal velikou radost a dodnes visí vedle postele. Když už jsem po porodu mohla vyjít ven a potkat se s lidmi, cítila jsem mezi nimi živou víru, radost i větší účast na mších svatých.

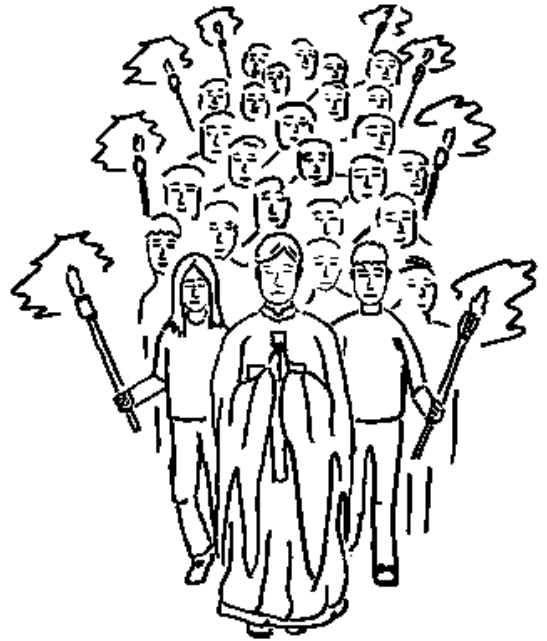
M.

S pohnutím vzpomínám na kající procesí

Vzpomínka na lidové misie v Krásněvsi

Když otec Pavel oznámil, že se u nás budou opět konat lidové misie, pocítila jsem velikou radost. Zase prožijeme nádherný týden.

Vzpomínky na misie v roce 2014 ve mně vyvolávají radostné očekávání. Minulé lidové misie pro nás byly velmi významné, protože jsme je mohli prožít v naší kapli Jména Panny Marie, kde celý týden byla NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOST. Celý den jsme měli možnost prožít v přítomnosti Pána Ježíše. Vrcholem každého dne byly promluvy a nakonec mše svatá. S pohnutím vzpomínám na kající procesí, hluboký, očisťující prožitek, který nám pomohl připravit se na svátost smíření, někomu i na celoživotní. Proto s velkou nadějí prosíme Pána Boha, ať Duch Svátý osvítlí naši mysl, abychom tuto milost NEPROMARNILI a aby přinesla naší farnosti opravdovou duchovní obnovu a posílení víry v našich rodinách.

Marie

Hlavní misijní kazatel: farníkům

Po přečtení předchozích svědectví z lidových misí v Radostíně a Pavlově před 10 lety je patrné, že každý z nich si odnášel trochu jiné postřehy, tak to ostatně u nás lidí bývá. To podstatné však je, že dny lidových misí i po 10 letech autoři vnímají jako něco mimořádného. Také je poznat, že se všichni na misie už zase těší. A tak chci povzbudit všechny naše čtenáře, aby lidové misie tentokrát nepromeškali. Vždyť společným jádrem misí je pozvání k hlubšímu vztahu s Pánem Bohem, a to je vždy výhra.

P. Marek Dunda

Speciální přímluvy

Před lidovými misiemi se vždy uvažuje o tom, co ve farnosti potřebuje proměnu a uzdravení. Ne jinak tomu bylo před lidovými misiemi v Pavlově a Radostíně. Z mnoha postřehů těch, kteří zde žijí, se podařilo sestavit několik okruhů, kterým se při misiích bude také věnovat pozornost. Nejen, že tato témata budou zmíněna, ale budou zařazena i do modliteb.

Jistě víte, že při každé mši svaté bývají čteny přímluvy. Při misijní mši svaté budou čteny přímluvy zcela speciální, do kterých jsou právě zasazeny prosby z těchto citlivých bolestných okruhů. Má totiž vždycky význam

modlit se a to i společně za to, co se poznává jako těžké a problematické navíc společná modlitba spojuje. Zvláštní sílu mezi všemi modlitbami má mše svatá, proto tedy zařazení těchto prosb do misijních bohoslužeb.

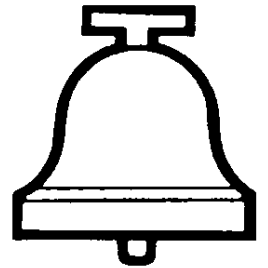
Táňa Dohnalová

Umíráček

Kromě jiných zvláštností stojí za povšimnutí, že při misiích po každém kázání zvoní umíráček. Poprvé jsme se s tím setkali při oblátských misiích v polském Gorzówě, kde jsme byli na inspiračním pobytu. Výklad misionářů, kteří tehdy misie vedli, se nám natolik zalíbil, že jsme tento prvek zařadili i do našich misií.

Po každém kázání jsou lidé v kostele vyzváni, ať pokleknou a v tichu se každý modlí třikrát Zdravas, Maria za ty, kdo jsou duchovně mrtví. To jsou ti, kdo žijí v těžkém hříchu. Tento stav, kdy člověk žije v těžkém hříchu, je mnohem vážnější a nebezpečnější než nebezpečí tělesné smrti, protože hrozí věčné zavržení, a to je největší tragédie, jaká by mohla člověka potkat. Nad tím právě rozmyšlejí ti, kdo se modlí třikrát Zdravas, Maria. Jejich rozjímání ještě umocňuje hlas umíráčku. Samozřejmě, že umíráček slyší i ti, kteří nejsou zrovna v kostele, a tak se ptají, kdo zase zemřel. Je to pak příležitost k tomu vysvětlit, že v kostele se modlí za ty, kteří jsou duchovně mrtví. Často toto zjištění může vést člověka k hlubšímu zamyšlení nad osobním stavem života.

P. Marek Dunda

Pozvání k stavovským promluvám

V programu lidových misií se objevuje pozvání na stavovské promluvy.

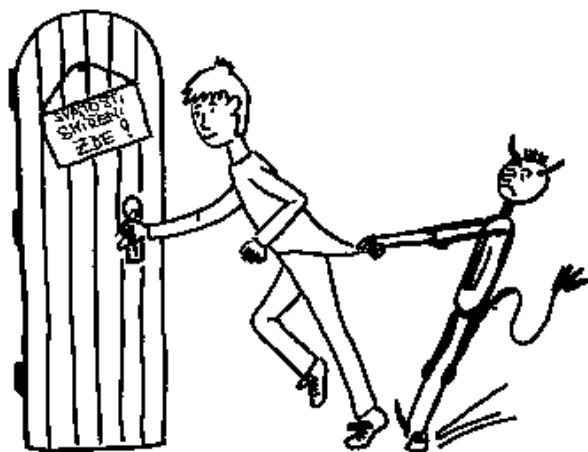
Jakých stavů se týkají tyto promluvy? Našeho základního povolání – tím je být dobrým křesťanem, dítětem Božím. Každý z nás je jiný, cesta k Bohu je pro každého jiná, ale něco (úkoly) máme společné nebo podobné – jiná je cesta/úkoly **muže, ženy, rodičů a manželů**.

Na tyto čtyři **stavy** jsou zaměřeny promluvy, které začínají v pondělí vždy po večerní mši svaté, kromě středy, kdy jsou všichni zváni ke kajícímu procesí. *jáhen Ladislav Kinc*

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Opuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“.

Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život uvádí do nejistoty. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé.

Svatá zpověď je zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- Počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- Prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- Jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- Vychovával jsem křesťansky své děti?
- Ublížil jsem někomu (např. potrat)? Pomáhal jsem vždy druhým? Poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- Byl jsem nevěrný v manželství? Nežiji v partnerství Církvi neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství? Co čtu a na co se dívám v televizi? Nevedu nemravné řeči?
- Kradl jsem? (i ze společného)
- Ublížil jsem lži, pomluvou, podváděl jsem?
- *v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku*

P. Leo Zerhau

Stručné informace o misionářích

• **jáhen Ladislav Kinc** (65) – trvalý jáhen a kaplan věznice Kuřim. Kazatel, bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil: 606 948 970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz).

• **P. Marek Dunda** (55) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech, Olbramkostele a Vratěnině. Koordinátor lidových misí, kazatel, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil: 731 402 742; e-mail: marek@fatym.com).

• **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (53) – kaplan ve farnostech spravovaných FATYMem Vranov. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil: 731 402 743; e-mail: richterjan@seznam.cz).

• **Mons. Mgr. Jan Peňáz** (73) – farář v Novém Veselí a Bohdalově (mobil: 736 529 221; e-mail: noveveseli@dieceze.cz)

• **Táňa Dohnalová** (45) – asistentka koordinátora lidových misí. Osoba prvního kontaktu pro veškeré dění týkající se lidových misí konané FATYMem Vranov nad Dyjí (mobil: 731 402 748; email: MarieAntonina@seznam.cz).

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu. Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život. Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Trocha humoru:

- Učitelka se dostane do pekla, všude vidí nepořádek, každý před někým utíká, většina strašlivě řve. Sedne do kouta a čte knihu. Jde kolem čert a říká: „Ale ženská, vy přeci patříte do nebe, jak jste se dostala do pekla?“ Učitelka se překvapeně ptá: „Tohle je peklo? Myslela jsem, že je jenom velká přestávka.“
- Do obchodu s náboženskými předměty vejde muž a ptá se prodavače: „Potřeboval bych kříž jako dárek pro přítele kněze na jeho novou faru...“ „Může být. Dáváte přednost nějaké značce?“ „Ne, ne... INRI bude stačit!“
- Středověký mučicí nástroj, který se zachoval dodnes – kostelní lavice.

- Synek přijde ze školy a říká mamince:
„Mami, dneska jsme psali nejkratší písemku!“
„Jak to, nejkratší?“
„Jen jsem začal, už jsem byl v koncích.“

- Ve vlaku se ptá holčička:
„Maminko, jak se jmenovala stanice, z které jsme právě vyjeli?“
„Nevím, a nezlob, vidíš přece, že čtu!“
„To je škoda, brácha nám vystoupil.“
- V ordinaci lékaře. „Tak jak vám, pane Novotný, zabraly ty prášky proti kašli?“
„Výtečně! Můj kašel se výrazně zlepšil. V noci už rozštěkám jen dva psy v ulici místo původních čtyř.“
- Pes sedí v baru a popíjí bourbon. Přejde k němu další zákazník a nadhodí: „Tedy, psa popíjet bourbon jsem tu ještě neviděl!“ Pes si odfrkne: „No, při takových cenách se ani nedivím.“

Tento zpravodaj k Lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L. P. 2024 **Římskokatolická farnost Radostín nad Oslavou a Pavlov** vedené duchovním správcem P. Pavlem Habrovcem (mobil 604 143 473, e-mail fara.radostin@seznam.cz). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti Lidových misií od 17. do 23. 11. 2024. Distribuováno do všech domácností ve farnostech.

Neprodejné!